

1. Почуйте Мене, острови, і народи здалека, вважайте: Господь із утроби покликав Мене, Моє Ймення згадав з нутра неньки Моєї.

2. І Мої уста вчинив Він, як той гострий меч, заховав Мене в тіні Своєї руки, і Мене вчинив за добірну стрілу, в Своїм сагайдаці заховав Він Мене.

3. І до Мене прорік: Ти раб Мій, Ізраїлю, Яким Я прославлюсь!

4. І Я відповів: Надаремно трудивсь Я, на порожнечу й марноту зужив Свою силу: Справді ж з Господом право Моє, і нагорода Моя з Моїм Богом.

5. Тепер же промовив Господь, що Мене вформував Собі від живота за раба, щоб повернути Собі Якова, і щоб Ізраїль для Нього був зібраний. І був Я шанований в очах Господніх, а Мій Бог стався міццю Моєю.

6. І Він сказав: Того мало, щоб був Ти Мені за раба, щоб відновити племена Якова, щоб вернути врятованих Ізраїля, але Я вчиню Тебе світлом народів, щоб був Ти спасінням Моїм аж до краю землі!

7. Так говорить Господь, Відкупитель Ізраїлів, Святий його, до погордженого на душі, до обридженого від людей, до раба тих володарів: Побачать царі, і князі повстають, і поклоняться ради Господа, що вірний, ради Святого Ізраїлевого, що вибрав Тебе.

8. Так говорить Господь: За часу вподобання Я відповів Тобі, в день спасіння Тобі допоміг, і стерегтиму Тебе, і дам Я Тебе заповітом народів, щоб край обновити, щоб поділити спадки спустошені,

9. щоб в'язням сказати: Виходьте, а тим, хто в темноті: З'явіться! При дорогах вони

будуть пастися, і по всіх лисих горбовинах їхні пасовиська.

10. Не будуть голодні вони, ані спрагнені, і не вдарить їх спека, ні сонце, бо Той, Хто їх милує, їх попровадить і до водних джерел поведе їх.

11. І вчиню Я всі гори Свої за дорогу, і підіймуться биті шляхи Мої.

12. Ось ці здалека прийдуть, а ці ось із півночі й з заходу, а ці з краю Сінім.

13. Радійте, небеса, звеселися ти, земле, ви ж, гори, втішайтесь співом, бо Господь звеселив Свій народ, і змилювався над Своїми убогими!

14. І сказав був Сіон: Господь кинув мене, і Господь мій про мене забув...

15. Чи ж жінка забуде своє немовля, щоб не пожаліти їй сина утроби своєї? Та коли б вони позабували, то Я не забуду про тебе!

16. Отож на долонях Своїх тебе вирізьбив Я, твої мури позавсіди передо Мною.

17. Синове твої поспішаються до тебе, а ті, хто руйнує тебе й ті, хто нищить тебе, повідходять від тебе.

18. Здійми свої очі навколо й побач: всі вони позбиралися й йдуть ось до тебе! Як живий Я, говорить Господь: усіх їх, як оздобу, зодягнеш, та підв'яжешся ними, немов наречена.

19. Бо руїни твої та пустині твої, і зруйнований край твій тепер справді стануть тісними

для мешканців, і будуть віддалені ті, хто тебе руйнував.

20. Ще до вух твоїх скажуть синове сирітства твого: Тісне мені місце оце, посунься для мене, й я сяду!

21. І ти скажеш у серці своїм: Хто мені їх зродив, як була осирочена я та самотна, була вигнана та заблудила? І хто виховав їх? Я зосталась сама, а ці, звідки вони?

22. Так сказав Господь Бог: Ось Я підйму Свою руку до людей, і піднесу до народів прапора Свого, і поносять синів твоїх в пазусі, а дочок твоїх поприносять на плечах.

23. І будуть царі за твоїх вихователів, а їхні цариці за няньок твоїх. Лицем до землі вони будуть вклоняться тобі та лизатимуть пил твоїх ніг, і ти пізнаєш, що Я то Господь, що не посоромляться ті, хто на Мене надіється!

24. Чи ж від сильного буде віднята здобич, і чи награбоване гвалтівником урятоване буде?

25. Бо Господь каже так: Полонені відібрані будуть від сильного, і врятована буде здобич насильника, і Я стану на прою із твоїми суперечниками, синів же твоїх Я спасу.

26. І Я змушу твоїх гнобителів їсти тіло своє, і вони повпиваються власною кров'ю, немов би вином молодим... І пізнає тоді кожне тіло, що Я то Господь, твій Спаситель та твій Відкупитель, Потужний Яковів!